

Razvoj smučanja v Planini pod Golico in okoliških vaseh

Ugoden razcvet železarstva na Jesenicah od leta 1930 do začetka druge svetovne vojne je bistveno pripomogel k razvoju turizma in športa v vaseh pod Karavankami, še posebno v Planini pod Golico. Po nekaterih podatkih smo na tem območju imeli trinajst gostinskih objektov. Turistična dejavnost je prispevala tudi k razvoju planinske in športne aktivnosti. Pred vojno je imelo planinsko-športno društvo Skala na Pustem rovtu svojo postojanko, ki pa je bila med vojno požgana. Tu so se oblikovali prvi zametki alpskega smučanja v tem delu Karavank. V društvu Skala sta uspešno tekmovala Anton Štumfelj in Srečko Jalen. Po vojni, ko je društvo prenehalo delovati, sta na Jesenicah nastali športni društvi Bratstvo in Jože Gregorčič.

Vlečnica v Črnem vrhu okoli leta 1950

Pravi preporod alpskega smučanja v Planini pod Golici smo doživeli v letu 1947, ko smo na Črnem vrhu zgradili prvo vlečnico v Jugoslaviji. Vlečnica je bila v celoti in z domačim znanjem izdelana v Železarni Jesenice. Že za zimsko olimpijado v St. Moritzu v Švici je državna reprezentanca pod vodstvom Francija Čopa trenirala na Rožci in ob vlečnici na Črnem vrhu. V smučarskem društvu Bratstvo so iz našega kraja tekmovali: Stanko Klinar, Ivan Čop, Toni Zugovitz; Miran, Milan in Maks Klinar ter Valentin Sodja. Pri smučarskem klubu Jože Gregorčič so sodelovali: Jože Kunšič, Jože Klinar, Jože Klinar - Moko, Andrej Klinar, Ciril Čop, Jože Štefelin in Franci Bergelj. V kraju so se s smučanjem izven klubov ukvarjali še mnogi, s svojo posebno tehniko je

izstopal Franc Razinger.

Vseprošna športna aktivnost večine krajanov je v letu 1956 pripomogla k izgradnji 25 metrske skakalnice pod »Triglavčkom«. Vidni skakalci so bili: Srečko Jalen, Ivan Klinar, Stanko Klinar in Toni Zugovitz. Priredili so tudi več regijskih skakalnih tekem.

Smučarji iz Planine pod Golico ob otvoritvi gasilne brizgalne okoli leta 1955

Zlata doba alpskega smučanja v našem kraju je bila v obdobju med letoma 1955 in 1965, ko so bili doseženi vidnejši rezultati v okviru smučarskega društva Jesenice, ki je nastalo po združitvi že omenjenih klubov. Najboljše rezultate so dosegli: Jože Kunšič (petkrat članski državni prvak, trikrat mladinski državni prvak in udeleženec vojaškega svetovnega prvenstva), Andrej Klinar (udeleženec olimpijad v Innsbrucku leta 1964 in v Grenoblu leta 1968, petkrat članski državni prvak in štirikrat mladinski državni prvak), Stanko Klinar (udeleženec svetovnega prvenstva v Badgasteinu), Mirko Klinar (trikrat članski državni prvak) in Ciril Čop (dvakrat mladinski državni prvak). Uspešno so tekmovali še : Jože Klinar, Boris Razinger, Agica Klinar, Slavica Kerec, Igor Klinar in Robi Klinar ter Danilo Klinar. Pri teh uspehih je odigral največjo vlogo odlični trener Jože Kunšič.

Moštvo SK Jesenice na državnem prvenstvu v Kranjski Gori leta 1962 (Z leve zgoraj: Ciril Čop, Andrej Klinar, Pepi Zupan, Peter Boškin, Stanko Klinar, Jože Kunšič; spredaj čepijo: Peter Lakota, Janez Čop, Jože Klinar-Moko, Mirko Klinar)

Nova pridobitev v Planini pod Golico je bila tudi v letu 1964 zgrajena sedežnica na Španov vrh, ki deluje še danes. Zaradi ugodnih smučarskih terenov je bilo na Rožci in na Črnem vrhu veliko število tekem. Z Rožce je potekal znameniti smuk na

Andrej Klinar na tekmi državnega prvenstva leta 1962 v Kranjski Gori

štirikilometrski progi. Na Črnem vrhu so bila mladinska državna prvenstva, izbirne tekme za sestavo reprezentanc, regijska in lokalna tekmovanja. Vaška tekmovanja pa so pripravljali še na progi »od Rep do Tonca« ter na Bavantinovem in Budnarjevem rovtu.

Leta 1974 je bilo ustanovljeno športno društvo Golica, ki je uspešno delovalo do leta 2006. Vodila sta ga Mirko Klinar in Ciril Čop, trenerji pa so bili Dušan Vidmar, Miro Črv in Milan Klinar.

Tekmovali so: Gregor in France Čop, Manca Klinar, Mojca Robič, Zala Klinar, Klemen Krevselj, Iztok Klinar, Peter in Jernej Klinar, Peter Noč, Vesna Noč, Polona Razinger, Bogdan Klinar, Nevenka Klinar, Sandra Klinar, Sindi Vladikovič, Tanja Vidmar, Martina Klinar, Andraž Smolej, Dejan Mohorič, France Čop, Boris Vidmar in Mateja Štefelin.

Iz te skupine je bil najboljši Gregor Čop, ki je bil član pionirske B reprezentance. Ker je bila skupina smučarjev v Planini pod Golico res velika, so si pomagali z delom v turizmu. Opravili so nešteto delovnih ur pri čiščenju in vzdrževanju smučarskih prog in si tako pridobili brezplačne smučarske karte. V omenjenem obdobju so z organizacijo številnih republiških, regijskih in drugih tekem pomembno prispevali k razvoju našega alpskega smučanja.

Zato upamo, da bo bogata zgodovina alpskega smučanja v Planini pod Golico pripomogla k ponovnemu vzponu te lepe športne panoge v krajih pod Karavankami.